

दानियलको पुस्तक - अठहत्तर नम्बर

चार घिनलाग्दा कुराहरूको अनावरण: लाओदिकियाली एडभेन्टवादमा विद्रोहको ऐतिहासिक समानान्तर

Jeff Pippenger

2024-02-11

अमोरीहरूको इतिहास लाओडिसियाली एडभेन्टवादमाथि परमेश्वरको क्रोध कार्यान्वित गरिने समयलाई दृष्टान्तस्वरूप प्रस्तुत गर्न प्रयोग गरिएको छ। सिस्टर ह्याइटले संकेत गर्नुहुन्छ कि परमेश्वरले आफ्नो दण्ड कार्यान्वित गर्ने उहाँको समय अन्तिम दिनहरूमा, जब एक लाख चौवालीस हजारजनाले छाप पाउँछन्, त्यही हो जसरी परमेश्वरले अमोरीहरूमाथि आफ्नो क्रोध ल्याउनुभएको बेला थियो। उनी भन्छिन्, “यद्यपि” अमोरीहरूको जाति “आफ्नो मूर्तिपूजा र भ्रष्टाचारको कारण प्रख्यात थियो, तैपनि त्यसले आफ्नो अधर्मको कचौरा अझै भरिसकेको थिएन... करुणामय सृष्टिकर्ता तिनीहरूको अधर्म चौथो पुस्तासम्म सहन इच्छुक हुनुहुन्थ्यो। त्यसपछि, यदि सुधारतर्फ कुनै परिवर्तन देखिएन भने, उहाँका न्यायिक दण्डहरू तिनीहरूमाथि पर्नुपर्ने थियो। अनन्त परमेश्वरले अझै पनि अचूक सूक्ष्मतासाथ सबै जातिहरूसित लेखा राखिरहनुहुन्छ। उहाँको कृपा पश्चात्तापका आह्वानहरूसहित प्रस्तुत भइरहँदा, यो लेखा खुल्लै रहनेछ; तर जब ती अङ्कहरू परमेश्वरले निश्चित गर्नुभएको एक निश्चित मात्रासम्म पुग्छन्, तब उहाँको क्रोधको सेवकाई आरम्भ हुन्छ। लेखा बन्द गरिन्छ। दैवी धैर्य समाप्त हुन्छ।”

बहिनी ह्याइटले इजकिएलमा वर्णित एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने दृष्टान्तको अवधिमा लाओदिकिया एडभेन्टवादविरुद्ध परमेश्वरको क्रोधको सेवकाइलाई स्पष्ट रूपमा यसरी सम्बन्धित गर्नुहुन्छ कि, तिनीहरूको अधर्मको कचौरा भरिएपछि यो आरम्भ हुन्छ, र त्यो कचौरा चौथो पुस्तामा आफ्नो परिपूर्णतामा पुग्दछ। यी सबै जानकारी अध्याय आठमा आरम्भ भएको दर्शनको प्रसङ्गभित्र प्रस्तुत गरिएको छ, जसले क्रमशः बढ्दै जाने चार वटा घृणित कुराहरूलाई चित्रण गर्दछ।

तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको पुत्र, अब तेरा आँखा उत्तरतर्फ उठाऊ।” तब मैले मेरा आँखा उत्तरतर्फ उठाएँ, र हेर, वेदीको ढोकाको प्रवेशद्वारमा, उत्तरतर्फ, डाहको त्यो मूर्ति थियो। उहाँले फेरि मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको पुत्र, के तँले तिनीहरूले के गरिरहेका छन्, त्यो देख्दैनस्? इस्राएलको घरानाले यहाँ गरिरहेका यी महान् घृणित कामहरू, जसका कारण म आफ्नो पवित्रस्थानबाट टाढा जानुपरोस्? तर फेरि फर्क, र तँले अझ ठूला घृणित कामहरू देख्नेछस्।” अनि उहाँले मलाई आँगनको ढोकासम्म ल्याउनुभयो; र जब मैले हेर्ने, हेर, पर्खालमा एउटा प्वाल थियो। तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको पुत्र, अब पर्खाल खोतल।” अनि जब मैले पर्खाल खोतलें, हेर, त्यहाँ एउटा ढोका थियो। अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, “भित्र जा, र तिनीहरूले यहाँ गर्ने दुष्ट घृणित कामहरू हेर।” त्यसैले म भित्र गएँ र देखें; र हेर, घसने प्राणीहरूका हरेक प्रकारका आकृतिहरू, घृणित पशुहरू, र इस्राएलको घरानाका सबै मूर्तिहरू, चारैतिर पर्खालमा कोरिएका थिए। अनि तिनीहरूका सामुन्ने इस्राएलको घरानाका प्राचीनहरूमध्ये सत्तरी जना मानिस उभिएका थिए, र तिनीहरूका बीचमा शापानका छोरा याजान्याह उभिएका थिए, हरेक मानिसको हातमा आफ्नो धूपदान थियो; र धूपको बाक्लो बादल माथि उठिरहेको थियो। तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको पुत्र, के तँले इस्राएलको घरानाका प्राचीनहरूले अन्धकारमा, हरेकले आफ्ना मूर्तिका कोठाहरूमा के गर्छन्, त्यो देखेको छस्? किनकि तिनीहरू भन्छन्, ‘परमप्रभुले हामीलाई देख्नुहुन्न; परमप्रभुले पृथ्वीलाई त्यागिदिनुभएको छ।’” उहाँले मलाई फेरि पनि भन्नुभयो, “फेरि फर्क, र तिनीहरूले गर्ने अझ ठूला घृणित कामहरू तँले देख्नेछस्।” तब उहाँले मलाई परमप्रभुको भवनको उत्तरतर्फ रहेको ढोकाको द्वारसम्म ल्याउनुभयो; र हेर, त्यहाँ स्त्रीहरू तम्मूजको निम्ति रोइरहेका बसेका थिए।

तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको सन्तान, के तँले यो देखिस्? फेरि फर्केर हेर, र तँले यिनभन्दा पनि ठूलो घृणित कामहरू देख्नेछस्।” अनि उहाँले मलाई परमप्रभुको भवनको भित्री आँगनमा ल्याउनुभयो, र हेर, परमप्रभुको मन्दिरको ढोकामा, मण्डप र वेदीको बीचमा, करिब पच्चीस जना मानिसहरू थिए; तिनीहरूका

पिठ्यै परमप्रभुको मन्दिरतर्फ र तिनीहरूका अनुहार पूर्वतर्फ थिए; र तिनीहरूले पूर्वतर्फ सूर्यलाई दण्डवत् गरिरहेका थिए। तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको सन्तान, के तैले यो देखिस्? के यहूदाको घरानाले यहाँ गरिरहेका यी घृणित कामहरू गर्नु तुच्छ कुरा हो? किनकि तिनीहरूले देशलाई हिंसाले भरिदिएका छन्, र मलाई क्रोधित तुल्याउन फेरि फर्केका छन्; अनि हेर, तिनीहरूले हाँगो आफ्नै नाकसम्म पुऱ्याउँछन्। यसकारण म पनि क्रोधमा व्यवहार गर्नेछु; मेरो आँखाले दया गर्नेछैन, न त म कृपा नै गर्नेछु; र तिनीहरूले मेरो कानमा ठूलो स्वरले पुकारे तापनि, म तिनीहरूको कुरा सुन्नेछैनँ।” इजकिएल ८:५-१८।

यहेजकेललाई वेदीको ढोकाको प्रवेशद्वारमा डाहको मूर्ति खडा गरिएको पहिलो घिनलाग्दो कुरा देखाइएपछि, उनलाई डाहको मूर्तिभन्दा अझ ठूलो घिनलाग्दो कुराहरू देखाइनेछ भनी जानकारी गराइन्छ। दोस्रो घिनलाग्दो कुरा गोप्य कोठाहरूले जनाउँछ, जहाँ अगुवापन, जसलाई प्राचीन पुरुषहरूका रूपमा चित्रित गरिएको छ, धूपद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको प्रार्थना चढाइरहेका छन्, र परमप्रभुले पृथ्वी त्यागिदिनुभएको छ तथा उहाँले तिनीहरूलाई देख्नुभएको छैन भनी घोषणा गरिरहेका छन्। तर यहेजकेललाई यीभन्दा पनि अझ ठूलो घिनलाग्दो कुराहरू देख्नेछन् भनी जानकारी गराइन्छ।

तेस्रो घृणित कुरा “तम्मूजका लागि स्त्रीहरू रोइरहेका” द्वारा चित्रित गरिएको छ, तर त्यसभन्दा अझ ठूलो घृणित कुरा अझै छ, किनकि चौथो घृणित कुराले पच्चीस जना पुरुषहरूको यस्तो नेतृत्वलाई चिनाउँछ, जो मन्दिरतर्फ पिठ्यै फर्काएर सूर्यको पूजा गरिरहेका छन्।

चौथो घृणित कार्यमा यो घोषणा गरिन्छ कि “ती प्राचीन पुरुषहरूले” “देशलाई हिंसाले भरिदिएका छन्, र मलाई रिस उठाउन फेरि फर्केका छन्; अनि, हेर, तिनीहरूले आफ्नो नाकतिर हाँगो लगाउँछन्।” “उत्तेजनाको दिन” त्यो दिन हो जब परमेश्वरको क्रोधको सेवकाइ आरम्भ हुन्छ, जसरी प्राचीन इस्राएलले प्रतिज्ञात देशसम्बन्धी यहोशू र कालेबको सन्देशलाई अस्वीकार गर्दा भएको थियो। छाप लगाउने सन्देशको अस्वीकृतिले यरूशलेमका लागि अधर्मको प्याला भरिएको समयलाई चिन्हित गर्दछ। यहोशू र कालेबले सानो समूहको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो मण्डली र देशमा भएका घृणित कार्यहरूका निम्ति सुस्केरा हाल्दै र विलाप गर्दै रहने विश्वासी थोरै जनहरू हुन्।

तब मोशा र हारून इस्राएलका सन्तानहरूको मण्डलीको सम्पूर्ण सभाका सामु आफ्नो मुख घोप्टो परेर लडे। अनि नूनका छोरा यहोशू र येफुन्नेको छोरा कालेब, जो देश टटोल्न जानेहरूमध्येका थिए, आफ्ना लुगा च्याते; र तिनीहरूले इस्राएलका सन्तानहरूको सारा सभालाई यसो भने, “हामीले टटोलेर पार गरेको त्यो देश अत्यन्त असल देश हो। यदि परमप्रभु हामीप्रति प्रसन्न हुनुहुन्छ भने, उहाँले हामीलाई त्यस देशमा लैजानुहुनेछ र त्यो हामीलाई दिनुहुनेछ—दूध र मह बग्ने देश। केवल परमप्रभुको विरुद्ध विद्रोह नगर; न त त्यस देशका मानिसहरूसँग डराऊ, किनकि तिनीहरू हाम्रो लागि रोटी हुन्; तिनीहरूको संरक्षण तिनीहरूबाट हटिसकेको छ, र परमप्रभु हाम्रो साथमा हुनुहुन्छ; तिनीहरूसँग नडराऊ।” तर सारा मण्डलीले तिनीहरूलाई ढुङ्गाले हात्तू भनी भने। तब परमप्रभुको महिमा भेट हुने पालमा इस्राएलका सबै सन्तानका सामु प्रकट भयो। अनि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यो मानिसहरूले कहिलेसम्म मलाई उत्तेजित गरिरहनेछन्? र मैले तिनीहरूका बीचमा देखाएका सबै चिन्हहरू हुँदाहुँदै पनि तिनीहरूले कहिलेसम्म ममाथि विश्वास गर्नेछैनन्? म तिनीहरूलाई महामारीले प्रहार गर्नेछु, र तिनीहरूलाई उत्तराधिकारबाट वञ्चित गर्नेछु, अनि तँबाट तिनीहरूभन्दा ठूलो र सामर्थी जाति खडा गर्नेछु।” गन्ती 14:5-12।

गन्तीको पुस्तकमा र इजकिएलमा पनि विद्रोहीहरूद्वारा उत्पन्न गरिएको “उत्तेजना” विद्रोहीहरूले प्रकट गरिएका “चिह्नहरू” स्वीकार गर्न अस्वीकार गरेको कुरामाथि आधारित छ। मोशाको समयमा अस्वीकार गरिएका “चिह्नहरू” ती “चिह्नहरू” थिए, जसले मिलेराइटहरूको इतिहासमा परमेश्वरको शक्तिको प्रकटीकरणलाई पूर्वरूपमा देखाएका थिए। प्राचीन इस्राएलले आफ्नो आधारभूत इतिहासमा उहाँको शक्तिको प्रकटीकरणका “चिह्नहरू” अस्वीकार गरेर परमेश्वरलाई उत्तेजित तुल्यायो। एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयमा, आधुनिक इस्राएलले पनि ठीक त्यही आधारभूत इतिहासलाई अस्वीकार गर्छ (त्यसतर्फ आफ्नो पिठ्यै फर्काउँछ), जुन “चिह्न” हुनु पर्ने थियो, जसले तिनीहरूलाई अन्तिम दिनहरूमा दोहोरिने मध्यरातको पुकारको इतिहासको पुनरावृत्तिलाई “चिन्न” अनुमति दिने

थियो।

परमेश्वरले विद्रोहीहरूलाई परमेश्वरको शक्तिको प्रकटीकरणको पुनरावृत्ति देख्न दिनुहुन्छ, किनकि परमेश्वरको शक्तिको प्रकटीकरणको यही पुनरावृत्ति केवल पछिल्लो वर्षा मात्र थिएन, तर त्यो सत्य पनि थियो, जसले तिनीहरूलाई बचाउनेथियो, यदि तिनीहरू सत्यलाई प्रेम गर्नेहरूमा परेका हुनेथिए।

इजकिएल आठका चार घृणित कुराहरूलाई लाओदिकीया एडभेन्टवादका चार पुस्ताहरूका प्रतीकहरूको रूपमा पहिचान गर्नु, अन्तिम दिनहरूमा यहूदाको कुलका सिंहद्वारा खोलेर प्रकट गरिने सन्देशको एक भाग हो। पहिलो पुस्ता 1863 को विद्रोहबाट सुरु भयो, र पच्चीस वर्षपछि 1888 मा, गुप्त कोठाहरूको प्रतीकद्वारा चिन्हित दोस्रो पुस्ताको आरम्भ गराउने विद्रोह आइपुग्यो। त्यसको एकतीस वर्षपछि, 1919 मा, W. W. Prescott द्वारा The Doctrine of Christ शीर्षकको पुस्तकको प्रकाशनले तेस्रो पुस्ताको आरम्भलाई चिन्हित गर्‍यो, जसलाई इजकिएलले तम्मूजको निम्ति रोइरहेका स्त्रीहरूको रूपमा प्रस्तुत गरेका थिए। त्यसको अठतीस वर्षपछि, 1957 मा, Questions on Doctrine नामक पुस्तकको प्रकाशनसँगै चौथो पुस्ता आइपुग्यो, जसले त्यो समयलाई पहिचान गराउँछ जब विद्रोहीहरू पूर्वबाट उदय हुने छाप लगाउने सन्देशको विरुद्ध फर्कनेछन्, र सूर्यको उपासना गर्नेछन्।

हामी सन् १८८८ मा मिनीयापोलिस सामान्य सम्मेलनमा आइपुगेको लाओदिकीयाई एडभेन्टवादको विद्रोहको दोस्रो पुस्तामाथि विचार गर्न आरम्भ गर्नेछौं। यो स्मरणमा राख्नु महत्त्वपूर्ण छ कि इजकिएलका ती चारै घृणित कर्महरू यरूशलेममै घटित हुन्छन्; यद्यपि तिनले विद्रोहको क्रमशः विकसित हुँदै जाने इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, तैपनि तिनले सधैं त्यसै शहरभित्र हुने विद्रोहलाई सम्बोधन गरिरहेका हुन्छन्, जसले अन्तिम दिनहरूमा लाओदिकीयाई एडभेन्टवादको प्रतिनिधित्व गर्दछ।

“यरूशलेमको विनाशका चिन्हहरूमध्ये एकको रूपमा, ख्रीष्टले भन्नुभएको थियो, ‘धेरै झूटा अगमवक्ताहरू उठ्नेछन्, र धेरैलाई भ्रममा पार्नेछन्।’ झूटा अगमवक्ताहरू वास्तवमै उठे, जनतालाई छल्दै, र ठूलो संख्यालाई मरुभूमितर्फ डोर्‍याउँदै। जादूगरहरू र तान्त्रिकहरूले, आफूमा चमत्कारिक शक्ति भएको दाबी गर्दै, मानिसहरूलाई आफ्नो पछि पहाडी एकान्त स्थानहरूमा लगे। तर यो अगमवाणी अन्तिम दिनहरूका निम्ति पनि बोलिएको थियो। यो चिन्ह दोस्रो आगमनको चिन्हको रूपमा पनि दिइएको हो। अहिले नै पनि झूटा ख्रीष्टहरू र झूटा अगमवक्ताहरू उहाँका चेलाहरूलाई फसाउन चिन्हहरू र अचम्मका कामहरू देखाइरहेका छन्। के हामी यो पुकार सुन्दैनौं, ‘हेर, उहाँ मरुभूमिमा हुनुहुन्छ’? के हजारौं मानिस ख्रीष्टलाई भेट्ने आशामा मरुभूमितर्फ निस्किएका छैनन्? अनि हजारौं त्यस्ता जमघटहरूबाट, जहाँ मानिसहरूले प्रस्थान गरिसकेका आत्माहरूसँग संगति राख्ने दाबी गर्छन्, के अहिले यो पुकार सुनिँदैन, ‘हेर, उहाँ गुप्त कोठाहरूमा हुनुहुन्छ’? यही नै त्यो दाबी हो, जुन आत्मावादले प्रस्तुत गर्दछ। तर ख्रीष्टले के भन्नुहुन्छ? ‘यसलाई नमान। किनकि जसरी बिजुली पूर्वबाट निस्केर पश्चिमसम्म चम्कन्छ, त्यसरी नै मानिसको पुत्रको आगमन पनि हुनेछ।’” द डिजाएर अफ एजेस, 631.

गुप्त कक्षहरू आत्मावादको प्रतीक हुन्, र इजकिएल अध्याय आठको दोस्रो घृणित कर्म मन्दिरभित्र घटित हुन्छ, जहाँ पार्थिव प्रतिमाहरू गोप्य रूपमा भित्ताहरूमा टाँगिएका थिए।

यसकारण म भित्र पर्सें र मैले देखें; अनि हेर, रेंगने सबै प्रकारका जीवहरू, घृणित पशुहरू, र इस्राएलको घरानाका सबै मूर्तिहरू भित्ताभरि चारैतिर कोरिएका थिए। अनि तिनीहरूका सामुन्ने इस्राएलको घरानाका अगुवाहरू मध्ये सत्तरी जना मानिसहरू उभिएका थिए, र तिनीहरूको बीचमा शाफानका छोरा याजान्याह उभिएका थिए; प्रत्येक मानिसको हातमा आफ्नो धूपदान थियो; अनि धूपको बाक्लो बादल माथि उठिरहेको थियो। तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, हे मानिसका सन्तान, के तँले देखिस् कि इस्राएलको घरानाका अगुवाहरूले अन्धकारमा, प्रत्येकले आफ्ना प्रतिमाका कोठाहरूमा, के गर्दैछन्? किनकि तिनीहरू भन्छन्, परमप्रभुले हामीलाई देख्नुहुन्न; परमप्रभुले पृथ्वीलाई त्यागिदिनुभएको छ। इजकिएल 8:10-12.

इजकिएलले पवित्रस्थानका भित्ताहरूमा “इस्राएलको घरानाका मूर्तिहरू, कोरिएका” देख्छन्, तर उनलाई स्पष्ट रूपमा भनिन्छ कि यो विद्रोह ती प्राचीन पुरुषहरूका प्रत्येकका “चित्रहरूको कोठा” भित्र पनि भइरहेको छ। शाब्दिक

मन्दिरभित्रको विद्रोहले मानवीय मन्दिरभित्रको विद्रोहलाई चिनाउँछ।

“मन्दिरलाई संसारका किन्ने-बेच्नेहरूबाट शुद्ध पार्ने, येशूले हृदयलाई पापको अशुद्धताबाट—आत्मालाई भ्रष्ट पार्ने सांसारिक अभिलाषाहरू, स्वार्थी वासनाहरू, दुष्ट बानीहरूबाट—शुद्ध पार्ने आफ्नो मिशनको घोषणा गर्नुभयो। मलाकी ३:१-३ उद्धृत।” The Desire of Ages, 161.

दोस्रो घिनलाग्दो कुराले मण्डलीभित्र तथा मण्डलीका रक्षक हुनुपर्ने एल्डरहरूको मनभित्र प्रकट भएको दुष्टताको एउटा अभिव्यक्तिलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो। त्यहाँ प्रकट भएको दुष्टता अध्यात्मवादको दुष्टता हो। नूहका दिनहरूमा, जब मानिसहरूको हृदयका प्रत्येक कल्पना दुष्ट थिए, तब जलप्रलयअघिका मानिसहरूले आफ्ना अधर्मको कचौरा भरिसकेका थिए।

अनि परमेश्वरले देख्नुभयो कि पृथ्वीमा मानिसको दुष्टता महान् थियो, र उसको हृदयका विचारहरूको प्रत्येक कल्पना निरन्तर केवल दुष्ट मात्र थियो। उत्पत्ति ६:५।

दोस्रो पुस्ताले आत्मवाद यरूशलेमका अगुवाहरूभित्र र लाओदिकीया सम्बन्धी एडभेन्टवादको सामूहिक संरचनाभित्र कहिले प्रवेश गर्‍यो भन्ने कुरा पहिचान गर्छ। “इसाएलका घरानाका पुरनियाहरू”ले “अँध्यारोमा,” आफ्ना “चित्रकारीका” “कोठाहरूमा” जे गरे, त्यसले तिनीहरूको हृदयका “विचारहरूको प्रत्येक कल्पना निरन्तर दुष्ट मात्र थियो” भन्ने कुरा चिन्हित गर्छ। सिस्टर ह्याइट स्पष्ट हुनुहुन्छ कि यरूशलेमको विनाशले संसारको अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र नूहको युगको जलप्रलयको साक्षीले पनि संसारको अन्त्यलाई नै प्रतिनिधित्व गर्दछ। अन्तिम दिनहरूमा सत्यद्वारा पवित्र हुन अस्वीकार गर्नेहरूलाई आत्मवादले आच्छादित गर्छ, जसरी इजकिएल अध्याय आठको दोस्रो घृणित कुराद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

इजकिएलको दोस्रो घृणित कार्यले १८८८ मा आएको विद्रोहलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र दोस्रो पुस्ताको प्रतीक बन्छ; तर यसभन्दा बढेर, १८८८—र त्यसले प्रतिनिधित्व गर्ने, वा जसद्वारा त्यो प्रतिनिधित्व गरिएको छ, ती सबै—सेप्टेम्बर ११, २००१ मा पुनरावृत्त भयो। सिस्टर ह्याइटले विशेष रूपमा पहिचान गर्नुहुन्छ कि १८८८ मा प्रकाश १८ को शक्तिशाली स्वर्गदूत अवतरित भयो, र यसकारण यो इतिहासले त्यो समयलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जब परमेश्वरको एक स्पर्शद्वारा न्यु योर्क सहरका महान् भवनहरू भत्काइने थिए, र प्रकाश १८, पद १ देखि ३ सम्म, पूरा गरिनु थियो।

“पहिले नै बनेका धारणाहरू त्याग्न अनिच्छुक हुनु, र यस सत्यलाई स्वीकार नगर्नु, वाग्नर र जोन्स भाइहरूद्वारा आएको प्रभुको सन्देशको विरुद्ध मिनियापोलिसमा प्रकट गरिएको विरोधको ठूलो अंशको आधारमा रहेको थियो। त्यस विरोधलाई भडकाएर शैतानले हाम्रा मानिसहरूबाट, धेरै हदसम्म, पवित्र आत्माको त्यो विशेष शक्ति टाढा राख्न सफल भयो, जुन परमेश्वर तिनीहरूलाई प्रदान गर्न आतुर हुनुहुन्थ्यो। शत्रुले तिनीहरूलाई त्यो सामर्थ्य प्राप्त गर्नबाट रोकेको थियो, जुन पेन्टेकोस्टको दिनपछि प्रेरितहरूले सत्यको घोषणा गरेझैं संसारमा सत्य पुर्‍याउने कार्यमा तिनीहरूको हुन सक्ने थियो। आफ्नो महिमाद्वारा सारा पृथ्वीलाई ज्योतिर्मय पार्ने जो ज्योति हो, त्यसको प्रतिरोध गरियो, र हाम्रै आफ्ना भाइहरूको कार्यद्वारा त्यो धेरै हदसम्म संसारबाट टाढा राखिएको छ।” Selected Messages, book 1, 235.

सन् १८८८ को इतिहासले सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आइपुगेको पछिल्ला वर्षाको सन्देशको अस्वीकृतिको उदाहरण प्रदान गर्‍यो। १८८८ लाओडिकीया-सम्बन्धी एडभेन्टवादको दोस्रो पुस्ताको प्रतीक हो, जुन इजकिएलको दोस्रो घृणित कर्मद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र त्यसभित्रको इतिहासले इजकिएलका सत्तरी एल्डरहरूद्वारा पूर्वछायांकित गरिएको विद्रोहलाई पहिचान गराउँछ। तिनीहरूको विद्रोहले आत्मवादलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो, र नौआको समयमा परीक्षणकालको प्याला पूर्ण हुँदै गएको अवस्थसँग समानान्तर थियो। सन्देशको अस्वीकृतिले नेतृत्वरूपी पक्षद्वारा पछिल्ला वर्षाको सन्देशको अस्वीकृतिलाई दृष्टान्तित गर्‍यो, जुन इस्लामको तेस्रो धिक्कारको आगमनलाई चिन्हित गर्नका लागि थियो।

“अन्तिम वर्षा परमेश्वरका जनहरूमाथि पर्नुपर्नेछ। एक शक्तिशाली स्वर्गदूत स्वर्गबाट तल ओर्लनुपर्नेछ, र सारा पृथ्वी उसको महिमाले प्रकाशित हुने छ।” रिभ्यू एण्ड हेराल्ड, अप्रिल 21, 1891.

१८८८ मा सन्देशलाई अस्वीकार गर्ने नेतृत्वले सन् २००१ सेप्टेम्बर ११ मा इस्लामको सन्देशको अस्वीकृतिलाई पूर्वछायारूपमा जनायो, तर परमेश्वरले आफ्नो न्यायको एक अंशस्वरूप ती अगुवाहरूले साक्षी हुने शक्ति-प्रकटीकरण उत्पन्न गर्ने अभिप्राय राख्नुहुन्छ। पछिल्ला वर्षाको शक्तिको प्रकटीकरण छाप लगाइने अवधिको अन्त्यमा हुन्छ। यो सन् २००१ सेप्टेम्बर ११ मा आरम्भ भयो, तर प्रकाश अध्याय ११ का साढे तीन दिनको अन्त्यमा, जब “ठूलो भूकम्प” आइपुग्छ, तब यो आफ्नो चरमबिन्दुमा पुग्छ।

१८८८ को सन्देश लाओदिकियाको सन्देश थियो, जो पहिले चुनिएका तर त्यस समयमा त्यागिँदै गइरहेका मानिसहरूका निम्ति अन्तिम आह्वान थियो।

“हामीलाई A. T. Jones र E. J. Waggoner द्वारा दिइएको सन्देश लाओदिकीया मण्डलीका लागि परमेश्वरको सन्देश हो, र हाय उसमाथि, जसले सत्यमा विश्वास गरेको दाबी त गर्छ, तर अरूहरूलाई परमेश्वरदत्त ज्योतिका किरणहरू प्रतिबिम्बित गर्दैन।” The 1888 Materials, 1053.

१८८८ को सन्देशले त्यस सन्देशको प्रतिनिधित्व गर्‍यो, जसले पहिचान गरायो कि जब ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा न्युयोर्क सहरका विशाल भवनहरू ढालिए, तब लाओडिसियाली मण्डलीलाई सोझो साक्षी दिइनु पर्ने थियो; र त्यो सोझो साक्षी तेस्रो हायको इस्लामसम्बन्धी सन्देश हो, जसमा, जब धर्मबाट पतित भएका मानिसहरूमाथि सास फुकिन्छ, तिनीहरूलाई एउटा शक्तिशाली सेनाको रूपमा जीवित पार्ने सामर्थ्य हुन्छ।

“सुतिरहेका जनहरूलाई जागृत पार्न हाम्रा मण्डलीहरू र संस्थानहरूलाई एउटा सिधा गवाही सुनाइनुपर्छ।”

“जब प्रभुको वचनमा विश्वास गरिन्छ र त्यसको आज्ञापालन गरिन्छ, तब स्थिर उन्नति हुनेछ। अब हामी आफ्नो ठूलो आवश्यकतालाई हेर्छौं। प्रभुले हामीलाई तबसम्म प्रयोग गर्न सक्नुहुन्न, जबसम्म उहाँले सुख्खा हड्डीहरूमा जीवनको सास फुक्नुहुन्न। मैले यी वचनहरू बोलिएको सुनेँ: ‘परमेश्वरको आत्माको हृदयमाथिको गहिरो चलायमान प्रभावबिना, त्यसको जीवनदायी प्रभावबिना, सत्य मृत अक्षर बन्छ।’” Review and Herald, November 18, 1902.

१८८८ ले एडभेन्टवादको दोस्रो पुस्ताको आरम्भलाई चिह्नित गर्दछ, तर यसले अन्तिम दिनहरूसँग मेल खाने भविष्यवाणीको एउटा रेखा पनि प्रस्तुत गर्दछ। सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, पृथ्वीका पशुमाथि इस्लामको आक्रमण भविष्यवाणीको परिपूर्ति हो भनेर स्वीकार गर्ने छनोट गरेका मानिसहरूलाई परमेश्वरले पुराना मार्गहरूतर्फ फर्काइदिनुभयो। परमेश्वरका जनहरू विलियम मिलरका रत्नहरूतर्फ फर्कनु आवश्यक थियो र ती आधारभूत सत्यहरूमा शिक्षित हुनु आवश्यक थियो, जसमा पहिलो र दोस्रो हायको परिपूर्ति समावेश थियो, जसले फलस्वरूप त्यही समयमा तेस्रो हायको आगमनलाई स्थापित गर्‍यो। एक पटक ती मानिसहरू ती पुराना मार्गहरूतर्फ फर्केपछि, उनीहरूलाई हबक्कूकका दुई पाटीहरूको पवित्रता देख्नतर्फ डोर्‍याइयो।

१८६३ मा हबक्कूकका दुई तख्ताहरू—जो मिलरका रत्नहरू हुन् र एडभेन्टवादका आधारहरू पनि हुन्—विरुद्ध भएको विद्रोहले त्यस्तो विद्रोहको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो, जुन सेप्टेम्बर ११, २००१ मा पुनः दोहोरियो; किनकि फेरि एकपटक लाओदिकीया एडभेन्टवादको नेतृत्वलाई मिलरका रत्नहरूलाई समर्थन गर्ने, वा तिनीहरूलाई अस्वीकार गर्ने अवसर दिइयो। इज्जकिएल आठमा प्रतिनिधित्व गरिएका एडभेन्टवादका सबै चार पुस्ताहरूले पनि सेप्टेम्बर ११, २००१ मा भएको लाओदिकीया एडभेन्टवादको विद्रोहलाई नै प्रतिनिधित्व गरिरहेका छन्।

हामी अर्को लेखमा लाओडिकीयन एडभेन्टवादको दोस्रो पुस्तालाई अझै पहिचान गर्दै जानेछौं।

“परमेश्वरले मानिसलाई अनन्त वास्तविकताहरूलाई अँगाल्न सक्ने स्नेहभावहरू सहित सृष्टि गर्नुभयो। यी स्नेहभावहरू शुद्ध र पवित्र राखिनुपर्ने थिए, सबै सांसारिकताबाट मुक्त। तर मानवजातिले आफ्नो

हिसाब-किताबबाट अनन्ततालाई हराइसकेको छ। परमेश्वर—अल्फा र ओमेगा, आदि र अन्त, प्रत्येक आत्माको गन्तव्य आफ्नै संरक्षणमा राख्नुहुने उहाँ—बिसिइनुभएको छ। आफूलाई ज्ञानमा पराक्रमी ठान्दै, मानिसहरूले परमेश्वरको दृष्टिमा आफूलाई सबैभन्दा तल्लो स्तरसम्म झारिदिएका छन्।”

“मानिसको मन सांसारिक भएको छ। दिव्यताको छाप प्रकट गर्ने स्थानमा यसले मानवताको छाप प्रकट गर्दछ। यसको कोठाहरूमा पृथ्वीका चित्रहरू देखिन्छन्। नूहका दिनहरूमा प्रबल भएका ती पतनशील आचरणहरू, जसले त्यस युगका बासिन्दाहरूलाई मुक्तिको आशाभन्दा पर राखेका थिए, आज देखिन्छन्।” Signs of the Times, December 18, 1901.